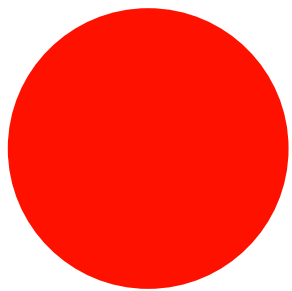
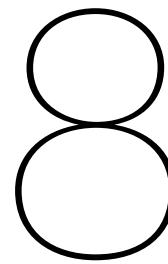

**Art Film
Fest
Košice**

Festivalový denník

**Diskusia nezávislých producentov
s riaditeľmi televízií** ▶ str. 3

**Ako vznikol film DOBRÁ SMŔŤ, ktorý
otvára tému eutanázie** ▶ str. 4

**Oplatí sa vidieť: Mladý
Ahmed** ▶ str. 5

For English
▶ page 6

Český herec Jiří Lábus si dnes v Košiciach prevezme cenu Hercova misia.

Ako Rumburaka ma poznajú ľudia aj na Taiwane

Na budúci rok 70-ročný Jiří Lábus je jedným z hercov, ktorého poznajú obyvatelia Česka aj Slovenska bez rozdielu veku. Televízny Rumburak z legendárnej Arabely, divadelný Kecel v Predanej neveste, ale aj výnimočný filmový herec, ktorý nás baví v komédiách a prekvapuje v nezvyčajných charakterových úlohách. V Košiciach si prevezme cenu Hercova misia a uvedie film Kluci z hor.

Na festivale Art Film Fest si dnes preberiete cenu Hercova misia. Martin Huba, ktorý je tiež v Košiciach či cez víkend ocenený Roman Luknár sa zhodli, že ceny nie sú najdôležitejšie, ale potešia. Aký k nim máte vzťah vy?

Keď samotná cena dobre vyzerá, je to aj pekný kus nábytku (úsmev). Všetky ceny mám doma položené na knižnici, oproti

mojej posteli, vidím ich často. Dostávať ich je príjemné, pretože aj vďaka nim máte pocit, že to, čo robíte, nie je nadarmo a má to trochu zmysel.

Vo vašej tvorbe prevažujú televízne filmy, kde sa teda ako herec cítite najlepšie – vo filme, televízii alebo v divadle?

Niektorí vravia, že keď sa točí film, tak tam

chýba kontakt s ľuďmi, ale ja to beriem inak, za kamerou je kameraman a celý štáb, takže tiež hrám pre ľudí. No vždy záleží len na scenári, aká je to téma a o čo v ňom ide. Keď dostanem krásnu rolu vo filme, tak je to pre mňa rovnaký zážitok, ako skúšať divadelné predstavenie. Áno, v divadle môžete pracovať a zdokonaľovať sa aj v ďalších reprízach, kdežto film nakrútime a už to nezmeníte. Veľa tiež záleží na dokončovacích prácach, strihu, hudbe a podobne. Pre mňa je teda kľúčové, či ma tá rola osloví pri prečítaní scenára, je jedno, či v divadle alebo vo filme. Keď nie, nerobím to.

pokračovanie ▶ str. 2

Do Košíc sa rád vraciam, filmový festival im pristane

Vracať sa do Košíc, do mesta, kde som vyrastal a kde žije moja rodina, je pre mňa stále výnimočné. Aj preto, že toto mesto má svoju jedinečnú atmosféru. Možno to veľa ľudí nevie, ale bratom Sándora Máraia, tiež Košičan, bol slávny a dôležitý režisér Géza Radványi, ktorý po emigrácii napríklad objavil Louisa de Funèsa. Pri hlavnej ulici ešte stále stojí ich rodný dom, čo prechádzke Košicami dodáva na výnimočnosti. Táto nálada mesta je pre festival dôležitá.

V poslednom období som prešiel svet, rok som vlastne žil na festivaloch. Niekde som pobudol menej ako 24 hodín a hneď letel ďalej, inde som mohol byť dlhšie. Videl som ich naozaj veľa. Aj po týchto skúsenostiach je pre mňa veľmi príjemným zážitkom vrátiť sa na Art Film Fest. Lebo sem sa vraciam. Po mojej premiére filmu OUT v Cannes som tiež hneď išiel do Košíc, aby som práve tu mohol ukázať svoj film aj domácemu publiku, vôbec ako prvému na Slovensku. Pozrieť sa prišla celá rodina z východu. Bol som naozaj rád, že mohla prísť aj moja babička a vidieť film v slávnostných podmienkach. Potom mi vynadala kvôli názvu, ale ďakujem Art Film Festu, že tak mohla urobiť. Následne boli marketing a distribúcia môjho filmu dosť zanedbané, takže tie košické premietania na festivale sa pre mňa časom stali ešte dôležitejšie.

Užívam si mesto a je veľmi dobré, že si v Košiciach viem pozrieť výnimočné filmy. Sadol som si aj do Kina Slovan, do toho starého biografu, kde je ešte v strede kinosály ulička, a to všetko ma potešilo. To, že tieto miesta stále fungujú aj to, že Košičania sem chodia a že ich zaujíma film. Dúfam, že to tak vydrží ešte dlho.

György Kristóf
filmový režisér

Čím vás oslovila úloha mentálne postihnutého strýka žijúceho so svojim synovcom v horách vo filme Kluci z hor, ktorý na festivale dnes uvediete?

Tým, že je to film podľa skutočného príbehu. Bola to pre mňa výzva, takúto úlohu som ešte nehral. Dá sa povedať, že svojim spôsobom ma pripravovalo hrať postavu, ktorá sa celý čas vyjadrovala len výrazom tváre a v celom filme má asi desať viet. Chcel som, aby divák chápal, čo sa v ňom a v jeho duši odohráva. Bola to krásna práca a krásny čas, navyše s Martinom Dejarom, s ktorým pracujeme, ale sa aj priateľíme celé roky, a tiež s Martinom Hubom, s ktorým som sa rád opäť stretol.

Pripravovali ste sa na túto úlohu nejak špeciálne?

V rodine máme psychiatra, takže som s ním o tom veľa debatoval, hovoril mi rôzne príbehy, ktoré sa stali a ako sa ľudia správajú. V tomto prípade však išlo o komplikácie niekoľkých rôznych chorôb, nielen mentálneho postihnutia, ale aj detskej obrny a podobne.

Martin Huba pre náš denník uviedol, že je to veľmi užitočný film o „mlčiachoch ľudoch, ktorí nemajú možnosti či odvahu sa vyjadrovať, ale to ešte neznamená, že sú duchom chudobní“. Aký význam má pre vás?

Presne tak, je to veľmi dôležitý film a musím povedať, že keď som ho videl na premiére, bolo veľmi zaujímavé sledovať, ako publikum strhol, ako ho sledovali s napätím, ako veľmi ich dojímalo. Bolo to pre mňa povzbudivé.

Stretávate sa pri svojej práci často s takými reakciami?

Občas za mnou ľudia prídu, áno. Pamätám si napríklad, ako za mnou po generálke divadelného predstavenia Hlava Medúzy od Borisa Viana, ktoré pred rokmi u nás v štúdiu

Ypsilon režíroval Milan Lasica, a dodnes sa hrá, prišiel jeden fotograf a povedal mi: „Po tomto predstavení sa so mnou niečo stalo.“ A to je úžasné.

Hrajú sa vám lepšie náročnejšie úlohy alebo komédie?

Myslím si, že hrať v komédii je najťažšie, je to náročnejšie ako iné úlohy. A vôbec napísať dobrú filmovú komédiu je náročné, to dnes už málokto vie. A pritom komédie sú dosť podceňované, veď si zoberte, že aj na festivaloch vyhrávajú veľké drámy a na komédie sa zabúda.

Patrite k filmovým fanúšikom, ktorí si zájdu do kina alebo vyhľadávajú festivalové filmy?

Na festivaloch na to nemám veľmi čas, ale do kina chodím veľmi rád aj sám, pokiaľ to ide. Vyberiem si film, ktorý ma zaujíma alebo podľa recenzií. Keď vidím nejakého svetového herca z absolútnej blízkosti, napríklad v detaile, to je pre mňa z hereckého pohľadu veľká radosť.

Aké si vyberáte?

Priznám sa, že vôbec ma nebavia, a to som mal už v detstve, fantazijné filmy. Ani raz som napríklad nevidel Hviezdy vojny, ani na komédie veľmi nechodím (smiech). Zo žánrov mám rád spoločenské drámy, kde sú naozajstné herecké výkony, a potom napínave trilery, keď sú dobre napísané a urobené. To je pre mňa veľký zážitok.

Osobne patríš ku generácii, ktorá si vás spája najmä s postavou Rumburaka, bola to podstatná úloha aj pre vás?

Jednoznačne. Seriál Arabela ma veľmi dostal do povedomia, bola to však veľká zásluha Miloša Macourka, autora, ktorý dnes veľmi chýba, a Václava Vorlíčka, ktorí to spolu vytvorili. Bola pre mňa výzva, ale aj radosť hrať

túto postavu zloducha. Bola to tak nádherne napísaná postava, že sa to hralo samo. Ten film sa dostal do celého sveta, a to nehovorím preto, aby som sa chváľil.

Bezpochyby môžete.

Tak vám poviem jednu historiku (úsmev). Minulý rok v lete, keď som bol v holandskom Haagu na dovolenke, mi zavolať môj kolega Tomáš Töpfer, ktorý bol vo Florencii. Akurát sa ubytovával a bol tam s ním jeden milý pán, ktorý sa ho pýtal, odkiaľ je a čo robí. Keď odvetil, že je z Českej republiky a že je herec, povedal mu, že je pôvodom z Rumunska a keď bol malý, miloval práve české televízne rozprávkové seriály a najviac Arabelu a postavu Rumburaka. Tomáš mu priznal, že ma pozná a že mi môže zavolať. A tak sa zrazu v telefóne ozvalo: „Hello, I am Marco“. Ja na to: „Hello, I am Rumburak“ a ostalo ticho (smiech). Tomáš mi potom povedal, že ten pán sa rozplakal, taký bol z toho vyjavený. Neskôr som mu cez Tomáša poslal fotku Rumburaka aj s podpisom a vnovaním. Bolo to krásne.

No dnes už nie sú televízne rozprávky takéhoto typu, ktoré môžu pozerať deti aj dospelí.

Áno, bolo tam aj trochu fantázie, krásne spojenie rozprávky so skutočnosťou. Dokonca aj na Taiwane mňa aj seriál poznali (smiech). Boli sme tam s divadlom a raz prišli za mnou, že ma videli v televíznej rozprávke Arabela. Muselo to mať čínsky dabing, takže by ma zaujímalo, ako som znel po čínsky (smiech).

Čo vás zamestnáva teraz a čo chystáte?

Hrám v štyroch divadlách v Prahe, takže mám celkom dosť hier v repertoári (úsmev). Ale tiež som dotočil film Vlastníci, ktorý bude mať premiéru v novembri. Je to filmová prvotina Jiřího Havelku, prevažne divadelného režiséra, ktorý ho aj napísal. Ide o záznam

bytových schôdzí, a to je veru veľká prehliadka ľudskej blbosti – a ja hrám najväčšieho blbca z nich (smiech). Som tiež rád, že moju bývalú manželku hrá Dáša Havlová, ktorá sa po dlhšej dobe objaví v komediálnej roli. Som na to veľmi zvedavý.

Lucia Čížová

Odvzdávanie ceny Hercova misia:

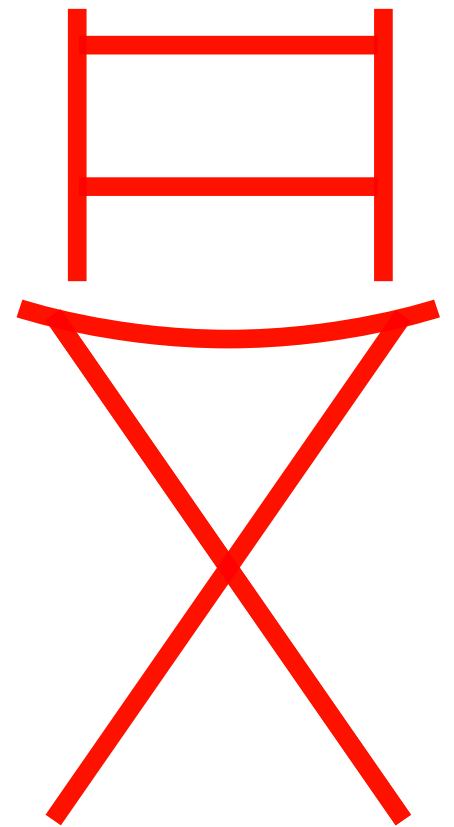
21. júna | 16:00

Dolná brána

Film **Kluci z hor** zo sekcie Hercova misia hrajú:

21. júna | 17:00

Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

Festivalový tím odporúča:

Láska a anarchia: Hraný film, dokument a experiment

Na Art Film Feste sa dá vidieť ešte film **Hora** (réžia: Rick Alverson). Príbeh o potulnom neurochirurgovi (Jeff Goldblum), ktorý kočuje naprieč Spojenými štátmi americkými a necháva sa najímať rôznymi psychiatrickými klinikami na to, aby prevádzal lobotómiu. Pozoruhodné, divácky atraktívne dielo sa vyznačuje vynikajúcimi hereckými výkonmi a dôrazom na dobové reálie. Mimoriadne strohá a záhadná obrazová atmosféra podporená atonálnou hudbou postupne vŕhne diváka do akéhosi metaforického sveta plného neistoty, zla a temnoty. A pozor! Film je nakrútený podľa skutočných udalostí, takýto doktor medicíny v USA naozaj pôsobil.

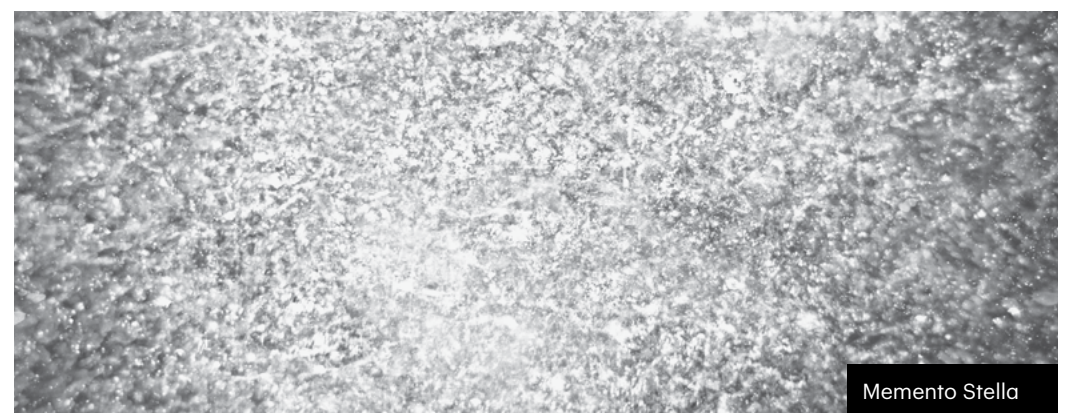
Symfónia továrne na traktory (réžia: Jašmina Wójcik) je mojím najobľúbenejším dokumentárnym filmom minulého roka. Uchvacujúca symfónia, choreografická štúdia pohybu obrazu s veľkolepým finále. Jašmina Wójcik so skupinou svojich „hercov“ pracovala na filme deväť mesiacov a vytvorila sugestívny obraz industriálnej minulosti, obraz, ktorý sa už postupne začal strácať a blednúť v záhyboch spomienok. Dokument – rekonštrukcia. A zároveň krásna ukážka inovatívneho prístupu k žánru.

A na záver **Memento Stella** (réžia: Makino Takashi). Čisto meditatívny, abstraktný

experimentálny film nadväzujúci na teórie rytmu a koncepty vizuálnej symfónie Hansa Richtera a Waltera Ruttmanna.

Takže hraný film, dokument a experiment. Ak si na záver festivalu pozriete tieto tri filmy, urobíte si približný obraz o tom, čo sa v súčasnej kinematografii deje a akými rôznymi cestami sa uberá. Všetky tri odporúčané filmy sú z programovej sekcie **Láska a anarchia** a pred poslednými dvoma uvidíte mimoriadne pozoruhodné krátke filmy: pred **Symfóniou továrne na traktory** dva veľké objavy zo slovenského filmového archívu, nakrúcané ešte na 35 mm čiernobiely materiál, **Na lyžiach cez hrebene Tatier** Karola Skřípského z roku 1947 a **Zimné intermezzo** Jaroslava Pograna z roku 1965, oba vyrozprávané obrazom. Bez dialógov, bez komentárov, len s hudbou. A pred **Memento Stella** bude ako „predfilm“ **Zvíera, teda som**, najnovší experiment renomovanej režisérky Bey de Visser, prekrásna filozoficko-vizuálna hra premiérovaná vo februári na MFF Rotterdam.

Martin Ciel,
zostavovateľ sekcie
Láska a anarchia

Oplatí sa vidieť: Marko Škop odporúča vidieť aj Oppenheimerov film o ťažkej téme masového zabíjania.

Akt zabitia podáva správu o svete plnom násilia

Už tradične Art Film Fest dáva špeciálnu úlohu jednému režisérovi, primárne pochádzajúcemu z východného Slovenska: necháva mu voľnú ruku pri výbere filmov do svojej vlastnej sekcie. Po Petrovi Kerekesovi a Ferovi Feničovi sa tejto úlohy zhostil ďalší rodák z východu, slovenský režisér Marko Škop. Do svojej sekcie zaradil zmes pozoruhodných filmov z viacerých končín sveta. Jedným z nich je aj dokumentárny film Akt zabitia z exotického prostredia ďalekej Indonézie.

História ľudstva už od svojich útrobov bola plná zabíjania a nenávisti medzi rôznymi národmi, náboženstvami a etnikami. Genocídy sú síce v dnešnej modernej dobe zriedkavým javom, ale ak nahliadneme späť do minulosti, môžeme ich nájsť hneď niekoľko. Genocídy a masové vyvražďovania sa predovšetkým rodili z nenávisti, túžby po moci a neznášanlivosti medzi ľuďmi rôznych národností či rás. Genocída ako židovský holokaust, arménska genocída, ukrajinský hladomor, rwandská genocída a mnoho iných sú ohavnými činmi zo strany mocných ale aj bežných ľudí, ktorí sa často pod vlnou silnej propagandy, nátlaku či pokrivenej osobnosti zúčastnili nemorálnych udalostí.

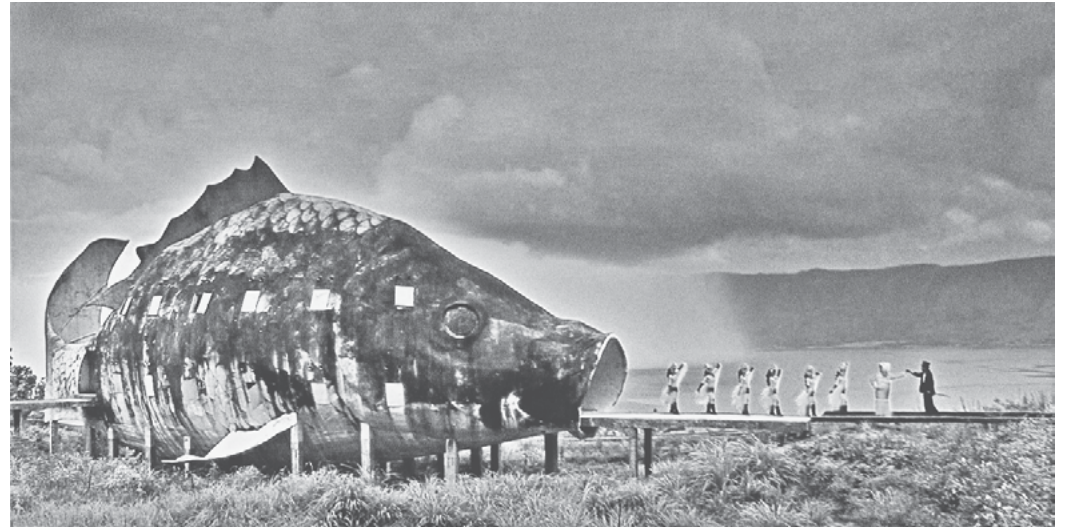
Práca na jednom filme podmienila ďalší

V roku 2001 americký režisér Joshua Oppenheimer prichádza so svojim filmovým štábom do Indonézie, aby nakrútil film s názvom Globalisation Tapes. Keď Oppenheimer začal nadobúdať a hľadať materiál pre tento film, stretával sa s obyvateľmi Indonézie, ktorých rodičia a prarodičia zahynuli počas masového zabíjania v 60. rokoch minulého storočia. V roku 1965 až 1966 sa v Indonézii konali antikomunistické represie, primárne namierené proti etnickým Čiňanom. Všetky politické osobnosti podozrievané z účasti

v komunistickej strane boli z indonézskej politiky vyhnané, podobne ako aj vtedajší prvý prezident Indonézie Sukarno. Politici orientovaní proti komunistom tak prikázali vojakom, aby vyvražďovali a zatkli osoby blízke komunistom. Vojaci do masových vrážd si privolali na pomoc aj pouličných „gangsterov“ zaoberajúcich sa najmä krádežami a vandalstvom. Z týchto „drobných“ kriminálnikov sa počas vyvražďovania nevinných ľudí vyvinuli skúsení chladnokrvní vrahovia bez štipky ľudskosti a morálky, odôvodňujúci svoje činy ako služby ich štátu. Za svoje činy neboli doposiaľ potrestaní oni a ani mnohé iné osobnosti pôsobiace dodnes na vysokých stranických miestach v Indonézii.

Stovky hodín o živote bývalého kriminálnika

Z respondentov jasne pamätajúcich si na tieto udalosti, dramaticky dotýkajúce sa ich života, tak išiel strach podnecujúci režiséra Joshuu Oppenheimera na zahĺbenie sa do daných okolností a témy. Časom začal filmový štáb nachádzať aj ľudí, ktorí neboli obeťami masového vyvražďovania, ale ich vykonávateľmi. V roku 2005 sa režisér stretol s hlavnou postavou filmu Akt zabitia Anwarom Congom. Od roku 2005 do 2011 sa štábu podarilo nakrútiť vyše 1 200 hodín materiálu prezentujúceho

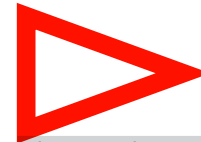
život bývalého kriminálnika a niekoľkonásobného vraha Anwara Conga. Anwar pôsobí ako starší, veselý pán so záľubou v amerických filmoch. Joshua Oppenheimer nám ako divákovi nevnucuje svoj pohľad a názor na daného človeka ani na historické udalosti. Poprosí Anwara, aby mu ukázal miesta, na ktorých zabíjal ľudí a spôsob, akým ich zabíjal. Anwar to vníma ako hru a s potešením vodí filmový štáb po miestach brutálnych vrážd, mučení a vydieraní. Svoje vraždy a mučenia s dávkou entuziazmu aj inscenuje.

Bodoval aj na festivaloch, získal nomináciu na Oscara

Ústrednou témou dokumentárnej snímky Akt zabitia sa tak nestáva rekonštrukcia historických udalostí či morálne odsúdenie vrážd. Akt zabitia je správou o svete plnom

nenávisti a nezmyselného zabíjania, správou o absencii ľudskosti a morálky, pocitu viny. Správou o tom, že ľudia vedia akýmkoľvek zverstvám nájsť logické objasnenie a ospravedlnenie, vytvorí tým absolútne iný zmysel a kontext a zabudnúť, že zabil niekoľko desiatok nevinných ľudí. Akt zabitia sa stal úspešným na mnohých svetových festivaloch, pričom bol nominovaný na prestížne filmové ocenenie Oscar a získal ocenenie BAFTA za najlepší dokumentárny film.

Anna Lazor

Film zo sekcie **Marko Škop** pozýva hrať

21. júna | 22:00

Kino Úsmev VSE Cinema

Industry program: Nezávislí producenti budú diskutovať s riaditeľmi troch slovenských televízií.

Svety televízie a filmu sa stretnú, aby našli svoje prieniky

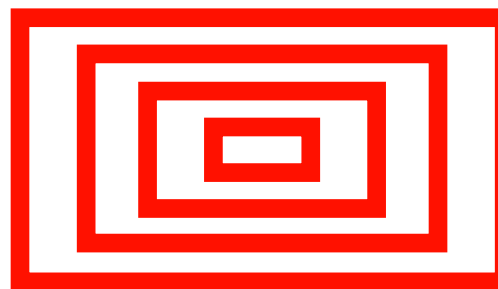
Cieľom panelovej diskusie v Kulturparku bude poukázať na to, že televízie a nezávislí producenti sa v mnohom ovplyvňujú a v mnohom si navzájom dokážu pomôcť.

Už to, že sa diskusia zúčastnia riaditelia troch slovenských televízií spolu so zástupcami sveta filmu, črtá veľmi zaujímavú debatu. Jej iniciovanie vysvetľuje Zuzana Mistríková, prezidentka Asociácie nezávislých producentov: „V zásade by sme my, producenti, chceli dať televíziám najavo, že si vážime ich vstupy do filmových projektov a hovoriť s nimi o tom, čo od spolupráce na filmoch očakávajú a ako to môžeme z ich pohľadurobiť lepšie. Zároveň by sme chceli televízie inšpirovať k častejšej spolupráci s producentami na televíznych projektoch,“ približuje.

Iná televízia, iné potreby

Ako príklad Zuzana Mistríková uvádza

susednú Českú republiku, kde je na konkrétnych príkladoch vidieť, že spolupráca s nezávislými producentmi môže priniesť pre televízie zaujímavé témy, formáty, zaujímavých tvorcov a úspešné diela. „A najmä – talentovaní tvorcovia majú šancu rozvíjať svoje schopnosti a získavať skúsenosti v rôznych žánroch a formátoch, čo je pre kvalitu tvorby ako takej v danej krajine veľmi dôležité,“ podotýka Mistríková. Producenti sú si pritom vedomí, že iné potreby má televízia verejnej služby a iné televízie komerčné. Obe tieto skupiny budú mať na zaujímavej diskusii svojich zástupcov v osobách Jaroslava Rezníka, generálneho riaditeľa Rozhlasu a televízie Slovenska, Marcela Gregu, šéfa

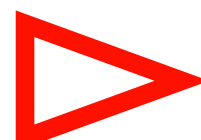
TV JOJ a Matthiasa Setteleho z TV Markíza. Producentov budú zastupovať Vratislav Šlajer, Adriana Kronerová a Rastislav Šesták.

Efektívna podpora pre televízie

Spomínaných hostí doplní aj Martin Šmatlák, riaditeľ Audiovizuálneho fondu. „Audiovizuálny fond je pre slovenskú tvorbu nesmierne dôležitý. Nesmieme zabudnúť, že podporuje aj televíznu tvorbu a jednou z tém debaty bude určite také nastavenie tejto podpory, ktorá by bola pre televízie čo najprínosnejšia,“ avizuje moderátorka diskusie Zuzana Mistríková. Navyše k dobre nastavenému systému dotácií sa podľa Mistríkovej pridáva využívanie tzv. vratiek. „Tie umožnia od januára získať späť až 33 percent z preinvestovaných nákladov. Pri spolupráci s nezávislými producentami by to mohlo znamenať, že televízie budú môcť za ‚rovnakú cenu‘ realizovať

náročnejšie projekty, pretože dotácie z AVF a vratky môžu do projektu priniesť zásadnú investíciu. Fakt, že sa zvyšovanie vratiek v parlamente schvaľuje práve tento týždeň, znamená, že sme debatu načasovali takmer ideálne,“ poznamenáva Mistríková, ktorá zároveň pripomína, že v čase globalizácie trhu (HBO, Netflix) je kvalitná domáca televízna tvorba dôležitá. Samotnej diskusii bude ešte predchádzať prezentácia prípadových štúdií – projektov spolupráce nezávislých producentov s televíznymi vysielateľmi.

Mária Galajdová

Diskusia TV Industry Day sa bude konať:

Prípadové štúdie

21. júna | 11:00

Kulturpark 2 JOJ Cinema

Panelová diskusia

21. júna | 12:30

Kulturpark 2 JOJ Cinema

**Film Dobrá smrť nie je len o smrti, je aj o živote a slobode.
Art Film Fest ho uvedie dnes s následnou diskusiou s režisérom.**

Vlastníme svoj život alebo on vlastní nás?

Keď sa rozhodol natočiť tento film, vydal sa na cestu spoznávania ľudského odhodlania aj utrpenia, ale v konečnom dôsledku i seba samého. Režisér Tomáš Krupa dokumentom Dobrá smrť otvára debatu o eutanázii.

„Môžem potvrdiť, že na tému eutanázie sa nehľadá priestor na diskusiu ľahko. Aj preto som rád, že môžeme uviesť film na Art Filme Feste. Film sme prihlásili na viaceré medzinárodné festivaly a stále čakáme na mnohé vyjadrenia, ale z viacerých sme dostali zamietavú odpoveď, aj napriek tomu, že oceňujú silný príbeh Janette a vysokú kvalitu filmového spracovania. Ukazuje sa, že aj na filmových festivaloch treba nájsť odvážnejších dramaturgov. Skrátka téma smrti nie je divácka,“ hovorí Tomáš Krupa a priznáva, že ani jeho ako režiséra téma smrti sama o sebe nezaujímá. „Smrť je nevyhnutná, ale nič isté o nej nevieme. Môžeme len polemizovať a fantazírovať. Nechcel som urobiť film o smrti. Smrť je zaujímavá vtedy, keď nám pomáha pozeráť sa na život z odlišnej perspektívy. Mňa zaujíma život. Často si kladiem otázku, do akej miery som schopný vziať svoj život do vlastných rúk? Máme osud napísaný, alebo si ho tvoríme sami? Z iného uhlu pohľadu som sa tejto otázke venoval vo svojom prvom filme Absolventi a stále ma to zaujíma. Chcem to vedieť. Téma eutanázie skúša túto otázku z odlišnej perspektívy,“ približuje režisér.

Jedinečný otvorený prístup protagonistky

K hlavnej protagonistke filmu, nevyliciteľne chorej Angličanke Janette Butlin, sa dostal šťastnou náhodou, cez švajčiarsku doktoriku, ktorú stretol na konferencii o eutanázii v Holandsku. Tá oslovila svojich pacientov s ponukou spolupracovať s filmovým štábom. Krupa čakal dva mesiace, či sa vôbec niekto ozve. A potom mu prišiel e-mail od Janette, ktorá bola ako jediná ochotná podeliť sa o svoj príbeh. „Od prvého momentu, keď sme sa stretli, som vedel, že presne ju sme hľadali, na ňu sme čakali. Vyžarovala z nej múdrosť a elegancia. Janette sa správala veľmi otvorene, priateľsky. Sama nastolila

bezbariérový prístup a slobodu spýtať sa na hocičo už hneď na začiatku nášho vzťahu. Keď som sa jej pýtal, prečo chce podstúpiť pre ňu fyzicky náročné filmovanie na záver svojho života, odpovedala, že pokiaľ film niekedy pomôže čo i len jednému človeku, ktorý má podobné zdravotné ťažkosti a uvažuje, čo ďalej, ale nevie si dať rady, bude jej to stačiť a má to pre ňu zmysel,“ vracia sa do začiatkov nakrúcania Krupa.

Dobrá smrť však nie je len príbehom Janette, ale celej jej rodiny. Jednotliví členovia rodiny sa k jej rozhodnutiu stavajú rozdielne. „To nás posunulo od klasického prehodnocovania témy eutanázie k dualite filmu, ktorý nie je o len smrti, ale aj o živote. Aj keď sme už zaznamenali zo sveta viaceré filmy o eutanázii, myslím si, že individualitou Janette a spracovaním je náš film výnimočný.“

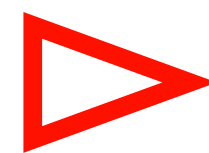
Posledná noc im nedala spať

Tomáš Krupa sa snažil nepretláčať svoj postoj k eutanázii, ale priznáva, že úplne sa tomu vyhnúť nedá. „Nerád by som divákovi vnucoval, čo si majú myslieť. Snažili sme sa film urobiť tak, aby dobre vyzrával jeden

konkrétny príbeh. Dali sme si záležať na výbere scén, ktoré polarizovali tému. Janette je po rozhodnutí podstúpiť eutanáziu konfrontovaná svojou rodinou a priateľmi. Musí vysvetliť a obhájiť svoje rozhodnutie, pričom je film naplnený protichodnými postojmi a myšlienkami. Mojm zámerom bolo položiť otázku a od diváka by som chcel, aby hľadal odpoveď,“ vysvetľuje režisér a priznáva, že aj pre neho samotného nebol dobrovoľný odchod Janette zo sveta jednoduchý. „Strávili sme spolu celé dni, od rána do večera. Prešli sme si neľahkými situáciami, keď ostatných pripravovala na svoje rozhodnutie. Nenakrúcali sme stále. Hodiny sme sa rozprávali o spoločných témach. Janette sa o nás veľmi zaujímala, ako žijeme. Priateľstvo medzi štábom a ňou sa prehlbovalo každý deň,“ spomína a pokračuje: „Mali sme tendenciu, asi ako každý, nahovárať si, že deň D je ešte vzdialený. Najskôr to boli mesiace, týždne, potom už len dni. Posledná noc vo Švajčiarsku nenechala nikoho spať. Museli sme sa rozlúčiť s dobrou priateľkou. Tak ako viacerí z nás, a ja som jej vyjadril, že by som bol radšej, keby svoje rozhodnutie neurobila alebo odložila. Bolo to

zbytočné, mala to dôsledne rozhodnuté, za sebou mnoho rokov zvažovania. Iba som na nej badal vyčerpanie, že svoje rozhodnutie musí obhajovať. Lepšie a uvoľnenejšie sa cítila, keď sme ju nespochybovali. Rešpektovali sme to a prestali sme s tým. Nasledovali sme ju v ústrety jej rozhodnutiu až do konca. Cestou domov sme strávili všetci vo svojom tichu. Síce na jednej strane možno smutní, ale určite presvedčení, že sme boli svedkami dobrej smrti. Na Janette nikdy nezabudnem, dala nám toho veľa. Aj túto skúsenosť,“ dodáva Tomáš Krupa, ktorý by najbližšie chcel natočiť film o prežití.

Zuzana Sotáková

Film zo sekcie **Slovenská sezóna** hrajú:
21. júna | 18:30
Kulturpark 1 JOJ Cinema

Anketa: Ako hodnotíte festivalovú atmosféru v Košiciach?

Som veľmi spokojná, že Art Film Fest je v Košiciach, pretože sú tu veľmi pekné priestory, kde sa filmy premietajú. Tento rok sú tu veľmi kvalitné filmy, takže si to užívam. Máme zakúpený Cinepass a chodievame priemerne na tri filmy denne. Včera sme boli na Viceprezidentovi, ktorý sa mi páčil a mládeži by som odporúčala pozrieť si film Padnúť na dno. Ten mi pripadal ťažký, ale poučný.

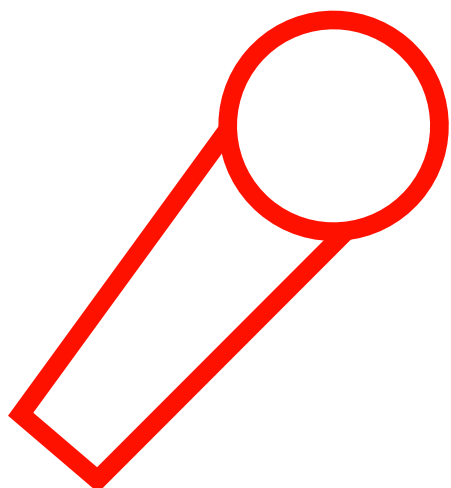
Beáta, Košice

Je to úžasné, veľmi sa nám to páči. Je to krajšie ako roky predtým. Tentokrát vyšlo aj počasie, tak sa tešíme, že tu môžeme byť. Práve si ideme pozrieť film Volanie a sme naň veľmi zvedaví. Ešte pôjdeme aj na jeden film do Kunsthalle. Len pre nás je veľmi dôležité utrhnuť si čas – ako to už mávajú dôchodcovia (smiech). Ale dnes sa nám to podarilo a ideme. Ja by som išla aj v noci okolo desiatej, taká atmosféra by sa mi páčila ešte viac. Tak dúfam, že sa mi to ešte podarí.

Mária a Vladimír, Košice

Festivalová atmosféra sa mi veľmi páči. Ako minulý rok, aj tento rok som videla viacero filmov. Mám rada široký záber snímok, len nie také, v ktorých je násilie. Je dobré, ak majú nejakú myšlienku, ale násilie nemám rada. Festival sa páči aj mojím deťom. Aj keď nám nevyjde čas, aby sme šli všetci piati spolu, každý si vyberie niečo svoje.

Gabriela, Košice

Art Film Fest uvedie najnovší príspevok slávnej bratskej dvojice Jean-Pierra a Luca Dardenovcov – Mladý Ahmed.

O radikalizácii obyčajného chlapca

Bratov Jean-Pierra a Luca Dardenovcov určite netreba zvlášť predstavovať. Stálíce európskeho klubového filmu, dvojnásobní víťazi Zlatej palmy v Cannes (filmy Rosetta a Dieťa). Používajú ručnú kameru, preferujú improvizovaný dialóg, nepoživajú mimo-obrazovú hudbu, využívajú prirodzené svietenie, pozorujú každodennosť. Zameriavajú sa na naturalistické stvárnenie outsiderov belgickej robotníckej triedy alebo z radov nezamestnaných. „Dardenovci konštantne získavajú naše srdcia pre tých nepochopených alebo marginalizovaných stredno-prúdovú spoločnosťou. Sú šampiónmi smoliarov,“ v krátkosti výstižne charakterizoval tvorbu dvojice belgických bratov portál Screen Daily.

Najnovší film rodákov z Liège s názvom Mladý Ahmed rozpráva príbeh belgického tínedžera, na ktorého prostredníctvom miestneho imáma Youssoufa (Othmane Moumen) nebezpečne pôsobí extrémistická interpretácia Koránu. Chlapec, ktorý si ešte donedávna najviac užíval hranie videohier, sa stáva posadnutý modlitbami a veršami z Koránu. Postupne sa čoraz vyhrotenejšie vymedzuje voči svojmu okoliu – rodine, škole, príslušníkom iných náboženstiev. Zároveň v ňom stále prebýva kus obyčajného dospievajúceho chalanu s túžbami a pokušeniami primeranými veku. „Ahmed je komplikovaný jednotlivec provokujúci tak súcit, ako aj opatrnosť,“ opísal postavu Screen Daily.

„Rozhodli sme sa urobiť Ahmeda veľmi mladým chlapcom, ešte dieťaťom, pretože nám to dovoľuje poukázať, ako sa tvárny mladý mozog a mladé telo môžu oddať nenávisťným ideálom šíriacim sa skrz kázanie imáma. Dieťa verí v ideál čistoty. Chce konať, okamžite. Ale tiež sme chceli ukázať, že niekedy telo môže utiecť kontrole mysle. Že život môže vyhrať nad smrťou,“ povedal Luc Dardenne, mladší z bratov, v rozhovore pre portál Cineuropa.

Prečo si Dardenovci vybrali práve tému islamského radikalizmu? „Naozajstným katalyzátorom boli pre nás útoky, ktoré sa stali v Belgicku a vo Francúzsku,“ povedal Jean-Pierre Dardenne v rovnakom rozhovore.

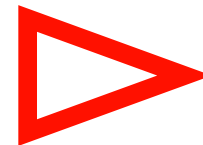
„Znervóznila nás geografická blízkosť. Pýtali sme sa samých seba: čo môžeme povedať o týchto hrozných udalostiach skrze naše filmy?“

Mladého Ahmeda si zahral trinásťročný Idir Ben Add, pre ktorého ide o prvú väčšiu hereckú skúsenosť. Idir má radšej Real Madrid, Christiana Ronalda (pokiaľ neprestúpil z Realu do Juventusu) a Avengers, než autorské filmy. Možno aj práve preto pôsobí jeho výkon autenticky a nestrnulo.

„Povedané plne s rešpektom a ďaleko od pošpinenia celého náboženstva jedným ťahom, Mladý Ahmed je výnimočne vytvorený a inteligentný film,“ zhodnotil Mladého Ahmeda portál CineVue.

Zatiaľ posledný, a v poradí už jedenásty, celovečerný film tejto bratskej dvojice bol v tomto roku nominovaný na Zlatú palmu pre najlepší film festivalu Cannes. Aj keď cenu nezískal, Dardenovci zaň získali Cenu pre najlepších režisérovo.

Lukáš Šútor

Film zo sekcie **Be2Can Starter** hrajú:
21. júna | 21:30
Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

Ako sme tvorili: O tlmočnicke Art Film Festu Tereze Gašparíkovej nakrútil jej syn krehký dokument.

Predpokladom vyrovnanosti je láska

Režisér a autor námetu dokumentárneho filmu Tereza – Náboj lásky, Peter Gašparík, priznáva, že témou svojho filmu žil celý život. Intímny portrét totiž reflektuje vzťah jeho matky a sestry, ktorá sa narodila so zdravotným postihnutím. Filmár ho dnes osobne na festivale uvedie.

Tereza Gašparíková bola špičková prekladateľka a tlmočnica, ktorá okrem iného spolupracovala aj s festivalom Art Film Fest, preto kde inde, ako tu, by mal mať film Tereza – Náboj lásky premiéru. Vďaka jej osobným kontaktom a charizme prijali pozvanie na festival, ktorý mal v tom čase základňu v Trenčianskych Tepliciach, medzinárodní umelci zo zahraničia, ako napríklad Claudia Cardinale a návštevníci festivalu vďaka nej rozumeli takým hereckým osobnostiam ako Sophia Loren, Jean-Paul Belmondo či Catherine Deneuve. Peter Gašparík sa však vo filme o nej rozhodol pre zaujímavejší motív. Otvára dvere do krehkej rodinnej zóny, aby poodhalil intímny vzťah matky a dcéry, ktorú Tereza celý život opatrovala a odkrýva, a ako sa s neprajnosťou osudu vysporiadala. Jej vnútornou silou bola prostá láska a o tej tento malý dokument, ktorého gro tvoria

rozhovory režiséra s protagonistkou, je. Hlavnou ambíciou filmára teda bolo priniesť posolstvo o láske.

Chcela o tom rozprávať

„Moja mama už pri natáčaní filmu Perinbaba (1985) tlmočila Giuliettu Massinu. Dokonca sme ju doma navštívili a napríklad spoluscenárista Federica Felliniho je náš rodinný priateľ. Pri tlmočení sa teda prirodzene dostala k zaujímavým kontaktom,“ hovorí režisér a na otázku, ako mama reagovala na jeho nápad nakrútiť o nej a jeho sestre film, odpovedá, že bola nadšená. Videla zmysel v tom, že týmto spôsobom odovzdá posolstvo a vlastné skúsenosti. „Film je v druhom pláne aj o tom, že moja sestra je naďalej šťastná, aj keď mama umrela, a to aj preto, že jej dokázala odovzdať toľko lásky,“ približuje režisér.

A nebol pre filmára, ktorý je do problematiky osobne zainteresovaný a situáciu spolu

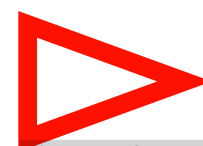
s protagonistami sám prežíval, problémom zachovať si nadhľad a odstup? „S týmto problémom som veľmi bojoval a aj preto trvalo toľké roky (celé natáčanie vrátane postprodukcie trvalo osem rokov, poz. red.), kým som film dokončil. Potreboval som sa s udalosťami vysporiadať a doteraz je pre mňa táto téma veľmi bolestivá,“ priznáva úprimne filmár, „no vedel som, čo chcem povedať. Mal som výborného strihača Tóna Fabiána a ďalších ľudí, ktorí želaný odstup mali, takže sme sa spoločne dopracovali k výsledku.“ Filmári však mali mnoho verzií, dlhší variant zahŕňal aj iné rodinné príbehy, pretože Tereza Gašparíková v sebe prinášala viacero zaujímavých motívov. Jedným z nich bol príbeh deda, Terezinho otca, ktorý bol počas druhej svetovej vojny partizánom a hrdinom. Napokon sa však autori rozhodli škrtať, aby podčiarkli to najpodstatnejšie, a tým je Terezin vzťah

k dcére, jej hodnotenie udalostí a láska, ktorá je pre ňu významná.

Vrcholové méty

„Mamin život bol profesionálne bohatý, vo svojich povolaniach dosiahla vrcholné méty. Preložila diela významných autorov a tlmočila prezidentom, na najvyššej úrovni sprevádzala hviezdy, ktoré prišli z frankofónnych krajín na Slovensko, no podstata jej života bola niekde inde. No aj zo súkromia čerpala silu do profesného života,“ uzatvára Peter Gašparík.

Robert Tóthová

Film zo sekcie **Slovenská sezóna** hrajú:
21. júna | 16:00
Kino Tabačka

Jiří Lábus in
Boys from the Mountains.

Today in Košice: Czech actor Jiří Lábus to receive Actor's Mission Award People still recognize me as Rumburak – even in Taiwan

Turning 70 next year, Jiří Lábus is an actor known in every corner of the former Czechoslovakia and by every generation. Here at Art Film Fest he's receiving an award and presenting the film *Boys from the Mountains*.

Today at Art Film Fest you'll receive the Actor's Mission Award. How do you feel about awards?

When the award itself looks good, it can make a great piece of furniture (smiles). I've got all my awards at home, sitting on a shelf across from my bed, so I see them often. Getting them is nice, because it makes you feel that what you're doing isn't for naught, that there's some purpose to it.

Your work mainly consists of films for television. As an actor, where do you feel best – in a film, on television or on stage?

Some say that when they're at a film shoot, they miss contact with people, but the way I look at it, there's a cameraman and a whole crew behind the camera, so I perform in front of people, too. When I get a lovely film role, it's no less of an experience than rehearsing a theatre production. The key factor for me is whether the role speaks to me when I read the script; whether it's a play or a film doesn't matter. If it doesn't speak to me, I don't do it.

In *Boys from the Mountains*, which you'll be presenting today at the festival, you play a mentally disabled uncle living with his nephew in the mountains. What was it about that role that spoke to you?

The fact that it's based on a true story. It was a challenge for me; I'd never played a role like that before. In a way, you might

say that I was attracted by the chance to play a character who speaks through facial expressions the entire time, and only has about ten lines in the whole film. I wanted the viewer to understand what's happening inside him, in his soul. It was a lovely gig and a lovely time, getting to work with my colleague and long-time friend Martin Dejdar, as well as with Martin Huba, who I'd love to meet again someday.

Did you prepare for the role in some special way?

One of my relatives is a psychiatrist, so I spoke to him about it a lot and he told me all sorts of stories about people's behaviour. In this case, however, there were complications from a variety of different diseases; not just the mental disability, but polio and the rest.

My generation most associates you with the character Rumburak; was that an important role for you, too?

Most definitely. The series *Arabela* impressed itself deeply on my mind, but the credit for that great work belongs to Miloš Macourek – an author who is sorely missed today – and Václav Vorlíček, its cocreators. For me it was a challenge, but also a pleasure to play the villain. He was such a brilliantly written character that the role played itself. The film *Rumburak* was seen around the world, but I don't mean to brag.

The festival team recommends:

Love & Anarchy: A fiction film, a documentary and an experiment

Here at Art Film Fest, you can still see the film *The Mountain* (d. Rick Alverson), the story of a travelling neurosurgeon (Jeff Goldblum) who roams America's psychiatric clinics, performing lobotomies for hire. This remarkable, highly watchable piece of cinema is distinguished by its outstanding performances and convincing period setting. Its stark, mysterious visual atmosphere, reinforced by an atonal soundtrack, gradually draws the viewer into the film's own metaphorical world, full of uncertainty, evil and darkness. It should also be noted that the film is based on actual events – there truly was such a doctor who worked in the US.

Symphony of the Ursus Factory (d. Jašmina Wójcik) is my favourite documentary of last year. It's a spellbinding symphony, a choreographic study of the moving image with

a grandiose finale. For nine months, Jašmina Wójcik worked with her cast of "actors" to create a suggestive image of an industrial past, an image that has already begun to fade and disappear beyond the meanders of memory. A documentary-cum-reenactment, as well as a beautiful example of an innovative approach to the genre.

And lastly, **Memento Stella** (d. Makino Takashi). A purely meditative, abstract experimental film, proceeding from the theories of rhythm and concepts of visual symphony of Hans Richter and Walter Ruttmann.

So there we have it: a fiction film, a documentary and an experiment. If you watch these three films at the end of the festival, you'll have a rough idea of what's happening in contemporary cinema and the various directions it's taking. All three of these

You have every right to.

Let me tell you a little story then (smiles). Last summer, I was in the Hague on holiday, and my colleague Tomáš Töpfer calls me. He was in Florence at the time, where he'd met a gentleman who, as a child, had loved Czech children's programming, most of all *Arabela* and the character Rumburak. Tomáš admitted that he knew me personally, and offered to call me up. And so suddenly I hear on the phone: "Hello, I am Marco". And I say: "Hello, I am Rumburak." And then – silence (laughs). Later, Tomáš told me that the gentleman was so flabbergasted, he was moved to tears.

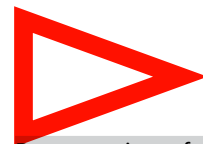
But today we no longer have programmes like that on TV, shows that both children and adults can enjoy.

Yes, and there was also a bit of fantasy there, a lovely fusion of fairy tale and reality. They even recognized it – and me – in Taiwan (laughter). I was there with a theatre company, and some people came up to me and told me they'd seen me in the TV programme *Arabela*. It had to have been dubbed, so what I'd like to know is how I sounded in Chinese (laughter).

What keeps you busy these days? Is anything in the works?

I perform at four theatres in Prague, so I've got quite a few plays in my repertoire (smiles). But I've also finished shooting the film *Vlastníci*, which is to be premiered in November. It's the debut of Jiří Havelka, mainly a theatre director, who wrote the script as well. It follows a series of owners' association meetings in a block of flats, a real showcase of human idiocy – and I play the biggest idiot of them all (laughs). And my onscreen ex-wife is played by Dagmar Havlová, who it's great to see back in a comedy role after all this time. I'm interested to see how it turned out.

Lucia Čížová

Presentation of the Actor's Mission Award:

21 June | 4:00 pm
Dolná brána (Lower Gate)

The film **Boys from the Mountains**, from the Actor's Mission section, is playing on:

21 June | 5:00 pm
Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

I always like coming back to Košice; the city and the festival are a great match

Coming back to Košice, my hometown, where my family still lives, is always something special; not just for those reasons, but also thanks to the city's one-of-a-kind atmosphere. Many people may not know that the brother of Hungarian writer Sándor Márai was the eminent film director Géza Radványi, who after emigrating discovered the likes of Louis de Funès. The brothers' childhood home still stands in Košice's Hlavná ulica, which to me makes a walk through the city centre all the more unique. For the festival, this ambience is an asset.

I've been travelling the world for some time now; there was an entire year when I actually lived at festivals. I've truly seen a great deal. But even after these experiences, it's lovely to return to Art Film Fest. Because here, I'm coming home. After the premiere of my film *Out* at Cannes, I actually went straight to Košice to show my film to local audiences, the first ones to see it in Slovakia. My whole family from eastern Slovakia came. And because my film's subsequent marketing and distribution was rather neglected, those festival screenings in Košice have grown even more important to me over time.

I'm enjoying the city; it's great to be able to watch outstanding films in Košice. I've even sat down in Kino Slovan, that old picture house with the aisle still running down the middle of the seating area, and I was just delighted by the whole thing. The fact that these spots are still in operation, that Košice locals frequent them and that cinema interests them. I hope it stays that way for a long time yet.

György Kristóf, film director

Symphony of the Ursus
Factory

recommendations are from the section *Love & Anarchy*; the last two will be preceded by some truly remarkable short films. Before *Symphony of the Ursus Factory*, you'll get to see two major discoveries from Slovakia's film archives, shot on 35mm film: **Crossing the High Tatras on Skis** (1947, d. Karol Skřípský) and **Winter Intermezzo** (1965, d. Jaroslav Pogran). Both are conveyed exclusively through images. No dialogue, no voiceover,

accompanied by music alone. The "supporting film" screened before *Memento Stella* is **The Animal That Therefore I Am**, the latest experiment from renowned director Bea de Visser, an exquisite bit of philosophical/visual play that premiered in February at the Rotterdam IFF.

Martin Ciel
section programmer, *Love & Anarchy*

Diane |
Diane**Kunsthalle**

11:00 Svadobný hosť | *The Wedding Guest* (EC)
r. Michael Winterbottom, 2019, 94' {EV/x/sk}

14:30 Romantické komédie | *Romantic Comedy* (VA)
r. Elizabeth Sankey, 2019, 79' doc. {EV/x/sk}

17:00 Diane | *Diane* (IN)
r. Kent Jones, 2018, 95' {EV/x/sk}

19:30 Parazit | *Parasite* (AW)
r. Bong Joon-ho, 2019, 131' {OV/en/sk}

22:00 Zabíjanie | *Killing* (EP)
r. Shinya Tsukamoto, 2018, 80' {OV/en/sk}

Kulturpark JOJ Cinema

K1 10:00 Bamse a čarovné zvončeky |
Bamse and Thunder Bell (CHM)
r. Christian Ryltenius, 2018, 65' anim. {DB (sk)/en/sk}

K2 11:00 TV INDUSTRY DAY
Prípadové štúdie: projekty spolupráce nezávislých
producentov s televíznymi vysielateľmi |
*Case studies: collaboration of independent producers with
television broadcasters*
moderuje | host: Zuzana Mistriková {en/ΩSk}

K2 12:30 TV INDUSTRY DAY
Panelová diskusia s riaditeľmi slovenských televízií
a producentami | *Panel discussion with general managers
of Slovak televisions and producers*
moderuje | host: Zuzana Mistriková {en/ΩSk}

K1 13:00 Otrasy | *Tremors* (CF)
r. Jayro Bustamante, 2019, 100' {OV/en/sk}

K1 16:00 Monos | *Monos* (CF)
r. Alejandro Landes, 2019, 102' {OV/en/sk}

K2 16:15 Krátke filmy VI | *Shorts VI* (SH)
r. rôzni | various, 2018 – 2019, 82' {OV/en/sk}

K1 18:30 DOBRÁ SMRŤ | *THE GOOD DEATH* (SS)
r. Tomáš Krupa, 2018, 83' doc. {EV/sk/x}

K2 19:00 Mesiac Jupitera | *Jupiter's Moon* (GC)
r. Kornél Mundruczó, 2017, 123' {OV/cz/en}

K1 21:00 Anna a apokalypsa |
Anna and the Apocalypse (LNS)
r. John McPhail, 2017, 106' {EV/x/sk}

K2 21:30 Invázia | *Invasion* (LA)
r. Shahram Mokri, 2017, 102' {OV/en/sk}

Hrdina mojich čias |
Hero of My Time**Kino Slovan Hashtag.sk Cinema**

11:30 Chvilky | *Moments* (SS)
r. Beata Parkanová, 2018, 95' {SV/en/x}

14:00 Brankár | *The Keeper* (EC)
r. Marcus H. Rosenmüller, 2018, 120' {OV/en/cz}

17:00 Kluci z hor | *Boys from the Mountains* (AM)
r. Tomáš Magnusek, 2018, 92' {SV/x/x}
+ film osobne uvedie laureát Hercovej misie Jiří Lábus

19:00 Hrdina mojich čias | *Hero of My Time* (NO)
r. Tonia Noyabriova, 2018, 80' {OV/en/sk}

21:30 Mladý Ahmed | *Young Ahmed* (B2C)
r. Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne, 2019,
84' {OV/en/sk}

Kino Úsmev VSE Cinema

10:00 Nežná revolúcia '89 | *Velvet Revolution '89*
r. rôzni | various, 1989 – 1990, 60' {SV/x/x}
lektorský úvod+prednáška | *lecture: Henrich Hrehor*

12:00 Vzplanutie | *Burning* (EP)
r. Lee Chang-dong, 2018, 148' {OV/en/sk}

15:00 Hora | *The Mountain* (LA)
r. Rick Alverson, 2018, 108' {OV/en/sk}

17:30 Osamelí bežci: Ideme ďalej! |
The Lonely Runners: Moving On! (SS)
r. Martin Repka, 2019, 90' doc. {SV/en/x}

20:00 Svetozár Stračina | *Svetozár Stračina* (SS)
r. Pavol Barabáš, 2019, 68' doc. {SV/x/x}

22:00 Akt zabitia | *The Act of Killing* (MS)
r. Joshua Oppenheimer, Christine Cynn, Anonymous,
2012, 159' doc. {OV/en/sk}

Otrasy |
Tremors**Kino Tabačka**

16:00 Tereza – Náboj lásky |
Tereza – The Charge of Love (SS)
r. Peter Gašparík, 2019, 60' doc. {SV/en/sk}

18:30 Workshop AZYL – Reklama na festival |
AZYL Workshop Screening – Festival Advertisements
r. rôzni | various, 2019, 20' {SV/x/x}

19:00 AZYL 2019 | *AZYL Festival 2019*
r. rôzni | various, 2019, 120' {OV/en,sk/x}

Sprievodné podujatia

16:00 Dolná brána
Jiří Lábus - Hercova misia | *Actor's Mission* (Dolná brána)

18:00 Tabačka Kulturfabrik

Baláž a Hubinák |
Baláž and Hubinák
talkshow {xE}
vstup | *admission: 5,00 €*
na Cinepass zadarmo (nutná rezervácia) |
free for Cinepass holders

19:00 Hlavná ulica

Spirit Hlavná: Fashion Meets Art Film Fest

21:00 Tabačka

The World's End Party by Mizzi aka Marian Mitas & 1/12
F&CH Dj

Kam v okolí Košíc**K dobrým filmom patrí
aj dobré víno. Na zdravie!**

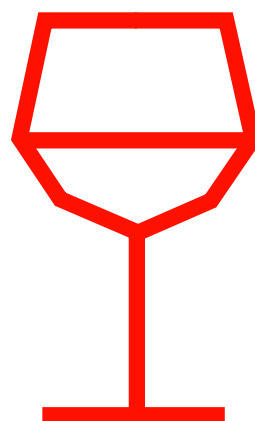
Počas uplynulých dní ste si mohli vychutnať desiatky filmov a atmosféru Košíc. Aby ste z festivalu odchádzali ešte viac nadšení, ochutnajzte aj miestne víno.

Počas festivalu si môžete odbehnúť aj na miesto, len kúsok od Košíc, ktoré si šli obzrieť aj festivaloví porotcovia. Na vinárstve, ktoré je slovenským unikátom, vás na prvý pohľad očarí architektúra s prvkami talianskeho štýlu. Je to pocta talianskym vinárom, ktorí toto umenie do malej obce Veľká Bara priniesli. Užij si môžete aj nádherné výhľady na vinice a slnkom zaliaty región. Prezriť si potom môžete aj stovky metrov pivníc, múzeum, a, samozrejme, víno aj ochutnať.

Chateau Grand Bari, Veľká Bara, Tokaj

Teploty v meste stále siahajú k výšinám a nie je nič lepšie na vychutnanie si pravej letnej atmosféry, ako si večer po dobrých filmoch posedieť na terase s pohárom dobrého vína. To si môžete vychutnať v prvom podniku v Košiciach, kde sa spája vinotéka s pivotékou. Široký sortiment slovenských a zahraničných vín si môžete vychutnať v príjemnom prostredí s rodinným prístupom ku zákazníkom

**Pivotéka a vinotéka Barrique,
Hlavná 9/12**

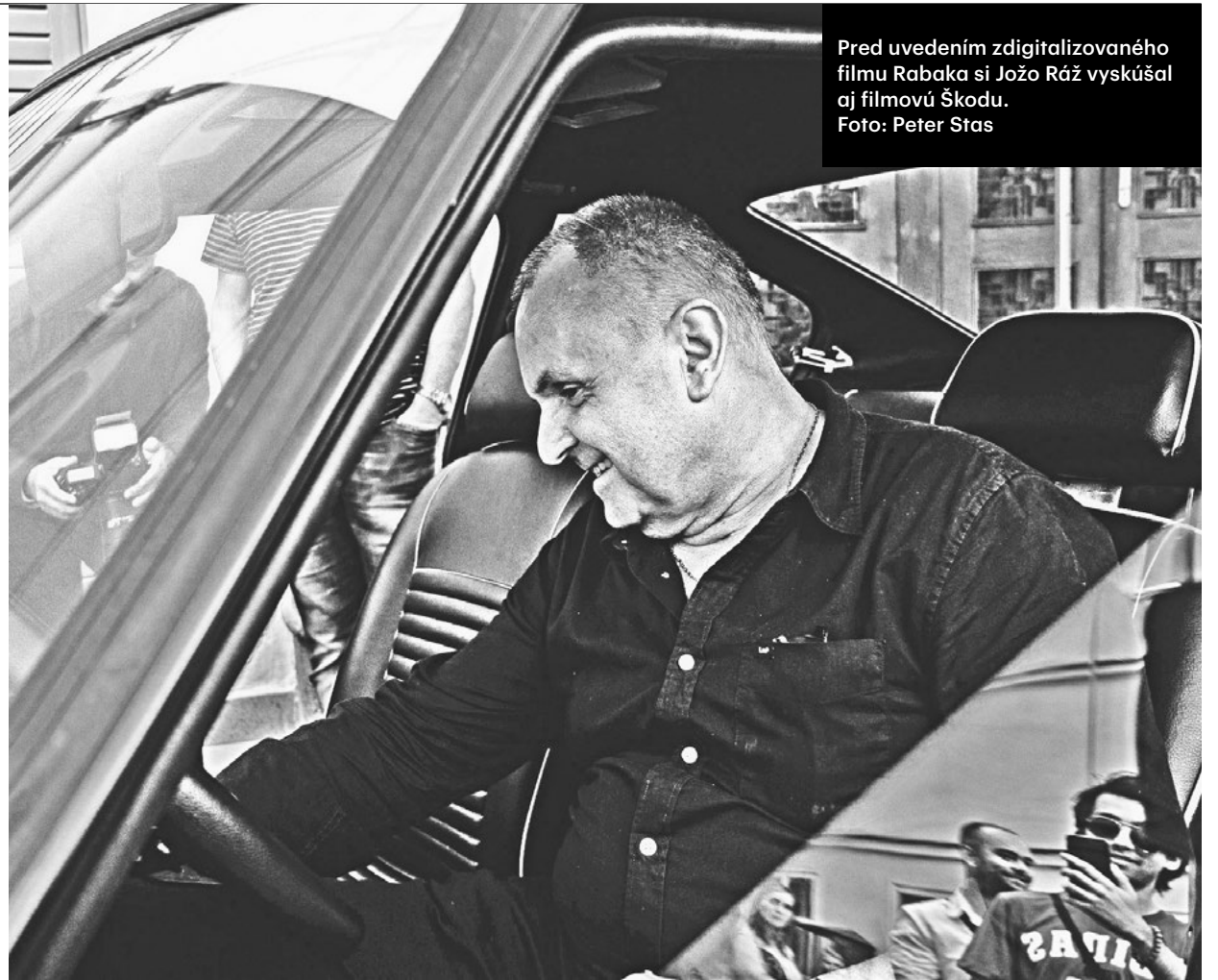
**Art Film Fest
súťaž o cinepassy!**

Autorkou druhej víťaznej fotky je **@aneetuska**.
Blahoželáme! V súťaži o cinepass na budúcoročný
Art Film Fest pokračujeme, preto naďalej
zverejňujte svoje zábery na Instagrame a označujte
ich hashtagom **#artfilmujeme**

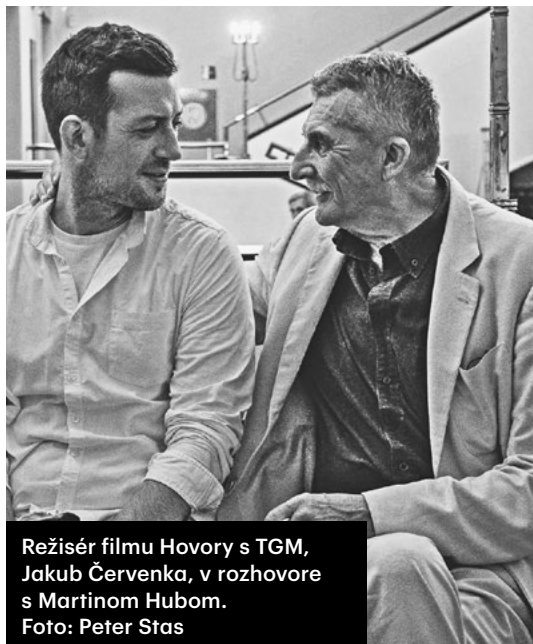
O autogram Martina Hubu bol medzi fanúšikmi veľký záujem.
Foto: Lukáš Klimek

Pred uvedením zdigitalizovaného filmu Rabaka si Jozó Ráž vyskúšal aj filmovú Škodu.
Foto: Peter Stas

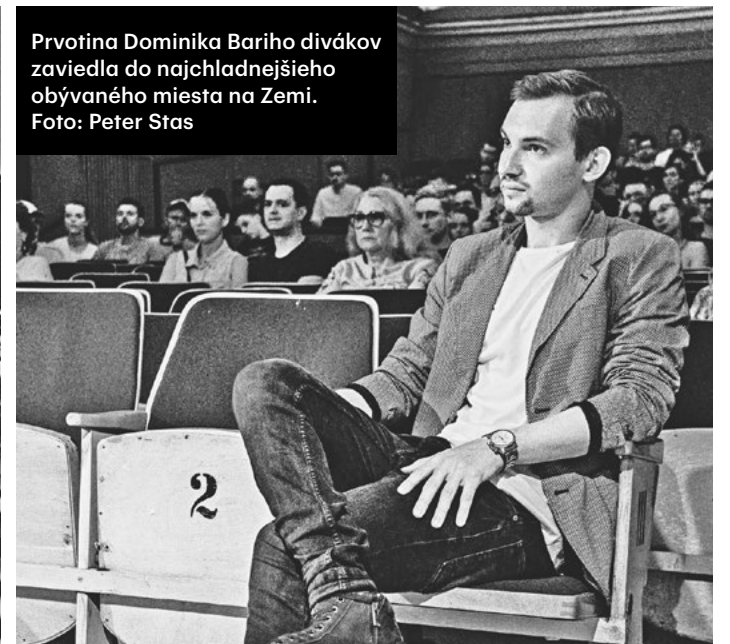
Scenárista Petr Kolečko viedol Masterclass o pripravovanom seriáli Hrobári.
Foto: Lukáš Klimek

Režisér filmu Hovory s TGM, Jakub Červenka, v rozhovore s Martinom Hubom.
Foto: Peter Stas

Prednáška a projekcia Film a umenie zaplnila Kino Úsmev.
Foto: Lukáš Klimek

Prvotina Dominika Bariho divákov zaviedla do najchladnejšieho obývaného miesta na Zemi.
Foto: Peter Stas

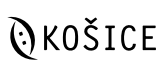
ORGANIZÁTOR:

ART FILM FEST s.r.o.

SPOLUORGANIZÁTORI:

KOŠICKÉ KULTÚRNE CENTRA

regionálny operačný program

PODUJATIE SA KONÁ V PRIESTOROCH INVESTIČNÝCH PROJEKTOV, KTORÉ BOLI IMPLEMENTOVANÉ V RÁMCI OPATRENIA 7.1 PRIORITYNEJ OSI „EURÓPSKE HLAVNÉ MESTO KULTÚRY KOŠICE 2013“ REGIONÁLNEHO OPERAČNÉHO PROGRAMU A SÚ SPOLUFINANCOVANÉ EURÓPSKOU UNIOU VO VÝŠKE 85 % Z EURÓPSKEHO FONDU REGIONÁLNEHO ROZVOJA A VO VÝŠKE 10 % ZO ŠTÁTNEHO ROZPOČTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY. VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA WWW.ROPKA.SK, WWW.MPSR.SK A TIEŽ NA WWW.CULTURE.GOV.SK, ERDF: INVESTÍCIA DO VAŠEJ BUDÚCNOSTI.

TOTO PODUJATIE SA REALIZUJE VĎAKA PODPORE KOŠICKÉHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

FESTIVAL SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY PETRA PELLEGRINIHO.

FESTIVAL JE REALIZOVANÝ VĎAKA FINANČNEJ PODPORE PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

FESTIVAL FINANČNE PODPORIL: AUDIO VIZUÁLNY FOND		GENERÁLNY REKLAMNÝ PARTNER: Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s.		HLAVNÍ PARTNERI: TIPOS		Člen innogy		novis		Nadácia SPP		TRANSPETROL		Slovnaft MEMBER OF MOL GROUP																																					
OFICIÁLNE AUTÁ: MOTOR - CAR Košice s.r.o. ZNAČKA, KTORÉJ DÔVERUJETE		OFICIÁLNY HOTEL: hotel asmin		LOGISTICKÝ PARTNER: DHL		REKLAMNÍ PARTNERI: SKPAY platobné služby		Slovenská POŠTA		Nadácia U. S. Steel Košice		KERAMON		MAGNA		KINO ÚSMEV		TABAČKA KULTURFABRIK		aupark		PANEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA																													
HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI: TVJOJ		KINO SÁLA		JOD CINEMA		Hashtag		FILM EUROPE MEDIA COMPANY		TAPER		CPK SLOVAKIA		OMNIA® 2000 a.s.		OMNIA® KLF		OMNIA® Holding SE		AXIS		FORZA CZ		BIO-ENERGO CONSULTING																											
OFICIÁLNI DODÁVATELIA:																																																			
BARŽUZ		FRESH Plus ZDRAVIE POTRAVINY		Pilsner Urquell		tuli		RÖMERQUELLE		HAIR FACTORY KOŠICE		LYVINA		Chateau GRAND BARI		CARPANO		TATRASVIT SINCE 1934		NOV INFORMATION TECHNOLOGIES		ZEBRA		VICTOR		demisport																									
MEDIÁLNI PARTNERI:												PARTNERI:																																							
FE Československo Channel				Be2Can Channel				RÁDIO KOŠICE				SME				Korzár				AUTOCONT				TeleDom.sk				Košice región turizmus				sli.do																			
slovenka				Forbes				kam do mesta				WebNoviny				bigmedia				home media				SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV				SPI				FILMBOX				B24L				Esterle & Esterle video production				KINOSERVIS							
CODES CREATIVE				KošiceCityGuide				film				CPD				NOIZZ				diva.sk				ONLINE BARDEJOV				neodcp				TelekomCLOUD				OnLine				GOSH				Canon				KOFAS			